

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d. *

Byloje C-463/02

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Traversa ir K. Simonsson, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Švedijos Karalystę, atstovaujamą A. Falk, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: švedų.

dėl pripažinimo, jog neapmokestindama pridėtinės vertės mokesčiu teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Švedijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, p. 1) 11 straipsnį,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

susipažinęs su pranešimu apie bylą,

išklausęs 2003 m. spalio 16 d. posėdyje Komisijos, atstovaujamos E. Traversa, K. Simonsson, K. Gross ir I. Koskinen, Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse, ir Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, žodinius pasisakymus,

susipažinęs su 2003 m. lapkričio 27 d. pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- Pagal EB 226 straipsnį pareikštu ieškiniu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2002 m. gruodžio 23 d., Europos Bendrijų Komisija prašo pripažinti, jog neapmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1) Švedijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EBB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 11 straipsnį.

Teisinis pagrindas

PVM reglamentavimas Bendrijos teisėje

- Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PVM apmokestinamas „prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygį prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

3 Tos pačios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Apmokestinamąją vertę sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlygį, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šių prekių ar paslaugų kaina.“

Pagalbos sausiesiems pašarams reglamentavimas Bendrijos teisėje

4 Reglamento Nr. 603/95 3 straipsnyje numatoma, kad pagalbos dydis yra 68,83 eurų už toną dirbtiniu būdu džiovintiems sausiesiems pašarams ir 38,64 eurų už toną sausiesiems pašarams, išdžiovintiems saulėje.

5 1995 m. birželio 9 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1347/95 (OL L 131, p. 1) pakeistame 4 straipsnyje nustatomi produktų didžiausi garantuoti kiekiai, už kuriuos gali būti suteikta pagalba. Šie kiekiai dalijami valstybėms narėms.

6 5 straipsnyje numatyta:

„Kai sausųjų pašarų kiekis, kuriam pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalies nuostatas yra prašoma pagalbos, bet kuriais prekybos metais viršija atitinkamai 4 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodytus DGK, tais metais mokėtina pagalba apskaičiuojama taip:

— pagalba už pirmuosius 5 %, kuriais viršytas DGK, visose valstybėse narėse sumažinama perviršiui proporcinga suma,

— viršijus daugiau kaip 5 %, visose viršijusiose valstybėse narėse pagalba papildomai mažinama dar 5 % proporcingai šiam perviršiui.

<...>“

7 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad norint įgyti teisę į avansą minimus sausuosius pašarus būtina išvežti iš perdirbimo įmonės.

8 8 straipsnyje numatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba skiriama suinteresuotai šaliai pateikus paraišką iš perdirbimo įmonių išvežtų ir toliau nurodytus reikalavimus atitinkančių sausųjų pašarų atžvilgiu:

a) didžiausias drėgmės kiekis turi būti ne didesnis kaip 11–14 % ir gali skirtis pagal produkto pateikimo formą;

b) mažiausias žalio baltymo kiekis sausoje medžiagoje neturi būti mažesnis kaip:

— 15 % – 1 straipsnio a punkte ir b punkto antroje įtraukoje išvardytų produktų,

— 45 % – 1 straipsnio b punkto pirmoje įtraukoje išvardytų produktų;

c) sausieji pašarai turi būti nesugedę, gryni ir geros prekinės kokybės.

Kiti reikalavimai, ypač dėl ląstelienos, karotino kiekio, gali būti nustatyti 17 straipsnyje nurodyta tvarka <...>“

9 9 straipsnio c dalyje nustatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik toms 1 straipsnyje išvardytus produktus perdirbančioms įmonėms, kurios:

<...>

c) priklauso bent vienai iš šių kategorijų:

— įmonės, sudariusios sutartis su džiovinimui skirtų pašarų gamintojais,

— įmonės, perdirbusios savo derlių, o jei tai grupės – savo narių derlių,

— įmonės, savo atsargas įsigijusios iš juridinių arba fizinių asmenų, suteikiančių garantijas, kurias būtina nustatyti, sudariusios sutartis su džiovinti skirtų pašarų gamintojais; šie juridiniai arba fiziniai asmenys yra pirkėjai, valstybių narių, kuriose pašarai yra išauginti, kompetentingų institucijų patvirtinti pagal 17 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytas sąlygas <...>“

10 11 straipsnio 2 dalyje patikslinama:

„Jei 9 straipsnio c dalies pirmoje įtraukoje minimos sutartys yra pagal specialų užsakymą sudarytos gamintojų pristatytų pašarų perdirbimo sutartys, jose nurodomas bent plotas, kurio derlius turi būti pristatytas, ir įtraukiamas straipsnis, įpareigojantis perdirbimo įmones sumokėti gamintojams 3 straipsnyje nurodytą pagalbą, kurią jie gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.“

Ikiteisminė procedūra ir ieškinys

- 11 Nustačiusi, kad Švedijos Karalystė, neapmokestindama PVM teikiamos pagalbos pagal Reglamentą Nr. 603/95, pažeidžia Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą, 1998 m. lapkričio 18 d. Komisija, remdamasi EB sutarties 169 straipsniu (dabar – EB 226 straipsnis), išsiuntė formalų įspėjimą siūlydama jai per du mėnesius nuo jo gavimo pateikti savo pastabas.
- 12 1999 m. sausio 15 d. Švedijos vyriausybė atsakė, kad pagalba pagal jos tikslą, nustatymo ir mokėjimo būdą negali būti laikoma subsidija, tiesiogiai susijusia su prekių tiekimo ir paslaugų teikimo kaina Šeštosios direktyvos 11 straipsnio prasme.
- 13 Nesutikdama su šiuo vertinimu, 1999 m. rugpjūčio 6 d. Komisija nusiuntė argumentuotą nuomonę Švedijos vyriausybei, nurodydama jai per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

- 14 1999 m. spalio 4 d. laiške Švedijos vyriausybė dar kartą pakartojo savo poziciją.
- 15 Šiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.
- 16 2003 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Suomijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą atsakovo pusėje.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 17 Komisija teigia, kad pašarų perdirbimo įmonių sandoriai gali būti apmokestinami PVM dviem atvejais iš trijų galimų:
- šviežių pašarų pirkimas iš gamintojų, po to perdirbtų produktų perpardavimas tretiesiems asmenims,
 - sutarčių pagal specialų užsakymą dėl gamintojų šviežių pašarų perdirbimo bei perdirbtų produktų jiems grąžinimo sudarymas.

- 18 Sudarant prekių pirkimo ir perpardavimo sutartis, perdirbimo įmonių, perkančių pašarus iš gamintojų ir po to juos perparduodančių trečiosioms šalims, sandoriai akivaizdžiai turėtų būti laikomi prekių tiekimu Šeštosios direktyvos prasme ir todėl turėtų būti apmokestinami.
- 19 Perdirbimo įmonių sausųjų pašarų grąžinimas pagal sutartis pagal specialų užsakymą šviežių pašarų gamintojams turėtų būti laikomas pašarų džiovinimo paslaugų teikimu. Toks paslaugų teikimas turėtų būti apmokestinamas pagal Šeštąją direktyvą.
- 20 Sandorių apmokestinimas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą yra pagrindas apmokestinti PVM pagal Reglamentą Nr. 603/95 teikiamą pagalbą.
- 21 Komisija pastebi, kad pagal Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnį „3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik produktus perdirbančioms įmonėms <...>“. Todėl šios įmonės teisine prasme yra subsidijų gavėjos, apie kurias minėjo Bendrijos teisės aktų leidėjas Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte, nurodydamas, kad „atlygį turi gauti tiekėjas“. Reglamente Nr. 603/95 neminimas joks kitas naudos gavėjas, kuris pagal teisinę prasmę galėtų gauti pagalbą prekybai sausaisiais pašarais.
- 22 Komisija pripažįsta, kad subsidijos skyrimas tam tikroms įmonėms gali turėti teigiamą ekonominį poveikį ūkio subjektams, esantiems tiek pirmesnėse gamybos stadijose (šiuo atveju – šviežių pašarų gamintojai), tiek esantiems vėlesnėse negu

subsidiją gavusi įmonė gamybos stadijose (šiuo atveju – gyvulių augintojai). Ji pažymi, kad jei sudaromos sutartys pagal specialų užsakymą, Bendrijos teisės aktų leidėjas pagal Reglamento Nr. 603/95 11 straipsnio 2 dalį įpareigoja perdirbimo įmones sumokėti gamintojams nurodytą pagalbą, kurią jie gauna iš intervencinės agentūros.

23 Tačiau nei tikimybė, kad subsidija pasinaudos kiti ūkio subjektai, nei įpareigojimas sumokėti visą ar dalį subsidijos kitiems ūkio subjektams jokių būdu nekeičia teisinių šios problemos aspektų. Pagalbos gavėjas teisine prasme, t. y. perdirbimo įmonė, turėtų būti atskiriamas nuo netiesioginio pagalbos gavėjo ekonomine prasme.

24 Komisija tvirtina, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte naudodamas sąvoką „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė į PVM apmokestinamąją vertę įtraukti visą pagalbą, kuri tiesiogiai susijusi su tiekėjo ar teikėjo gautu atlygiu. Šios subsidijos turi būti tiesiogiai ar priežastiniu ryšiu susijusios su tiksliai nustatytais kiekiais ar kiekybiškai įvertinamų prekių ar paslaugų tiekimu ar teikimu: pagalba turėtų būti teikiama tai prekių ar paslaugų daliai, kuri parduodama rinkoje. Taip yra šiuo konkrečiu atveju.

25 Švedijos vyriausybė tvirtina, kad ginčijama pagalba nepatenka į Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto taikymo sritį.

26 Be to, ji tvirtina, kad ši pagalba nėra specialiai mokama naudos gavėjui tam, kad jis galėtų tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas.

27 Reglamente Nr. 603/95 nustatyti šie pagalbos mokėjimo kriterijai:

- sausieji pašarai turi būti išvežti iš įmonės,

- pašarai turi atitikti tam tikrus kokybės reikalavimus,

- turi būti neviršytas nustatytas didžiausias garantuotas kiekis.

28 Perdirbimo įmonei nėra nustatyto reikalavimo atlikti apmokestinamų operacijų, tokių kaip sausųjų pašarų pardavimas arba pašarų džiovinimas gamintojo naudai.

29 Sutarties pagal specialų užsakymą atveju pagalba neturėtų būti laikoma atlygiu už perdirbimą, nes įmonė yra įsipareigojusi sumokėti gamintojams pagalbą, kurią ji gavo.

30 Suomijos vyriausybė nepateikė įstojimo į bylą paaiškinimo. Žodiniame procese ji palaikė atsakovo reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 31 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatytais atvejais PVM apmokestinamąją vertę sudaro ir subsidijos, mokamos apmokestinamiesiems asmenims, kad PVM būtų apmokestinama visa prekių ir paslaugų vertė, taip siekiant išvengti, kad subsidijos mokėjimas nesumažintų mokestinių pajamų.
- 32 Pagal jos formuluotę ši nuostata taikoma tuo atveju, jeigu subsidija yra tiesiogiai susijusi su sandorio kaina.
- 33 Šiuo atveju subsidija pirmiausia turi būti mokama konkrečiam subsidijuojamam ūkio subjektui, suteikiant jam galimybę tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas. Tikrai tokiu atveju subsidija gali būti laikoma atlygiu už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, ir gali būti apmokestinama. Ypač turi būti pabrėžiama, kad naudos gavėjas turi teisę gauti subsidiją todėl, kad jis atliko apmokestinamą sandorį (2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Office des produits wallons*, C-184/00, Rink. p. I-9115 12 ir 13 punktai).
- 34 Be to, reikia patikrinti, ar prekių arba paslaugų pirkėjas gauna naudos iš subsidijų, mokamų naudos gavėjui. Galiausiai pirkėjo mokama kaina turi būti sumažinta proporcingai pardavėjo ar tiekėjo gaunamai subsidijai, pagal kurią pastarieji nustato kainą. Taip pat turi būti nustatyta, ar tas faktas, kad subsidija mokama pirkėjui arba tiekėjui, objektyviai sudaro galimybes jiems vėliau parduoti prekes ar teikti paslaugas žemesnėmis kainomis už tas, kurios būtų nustatytos nesant subsidijos (pirmiau minėto sprendimo *Office des produits wallons* 14 punktas).

- 35 Atlygis, mokamas subsidija, bent jau turi būti aiškiai apibrėžtas. Subsidijos dydis nebūtinai turi tiksliai atitikti tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kainos sumažėjimą. Pakanka, kad santykis tarp kainos sumažėjimo ir subsidijos, kuri gali būti fiksuoto pobūdžio, būtų pastebimas (sprendimo *Office des produits wallons* 17 punktas).
- 36 Galiausiai pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sąvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, kurį trečiosios šalys sumoka pardavėjui ar tiekėjui (minėto sprendimo *Office des produits wallons* 18 punktas).
- 37 Reikia konstatuoti, kad šiuo atveju ginčijamos pagalbos apmokestinimo PVM sąlygų netenkina nė viena iš dviejų Komisijos numatytų sandorių kategorijų, t. y., viena, perdirbimo įmonių iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas, antra, sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta tarp perdirbimo įmonės ir šviežių pašarų gamintojo.

Iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas

- 38 Komisijos nuomone, perdirbimo įmonių sausųjų pašarų, kuriems žaliava įsigyta iš šviežių pašarų gamintojų, pardavimas yra prekių tiekimas Šeštosios direktyvos prasme.

- 39 Pagalba teikiama toms perdirbimo įmonėms, kurios gali laisvai ja disponuoti.
- 40 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą pagalba nėra tiesiogiai susijusi su apmokestinamų sandorių kaina.
- 41 Iš tikrųjų pagalba neteikiama specialiai tik tam, kad perdirbimo įmonės galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui.
- 42 Šiuo atveju šalys sutinka, kad pasaulinėje rinkoje nėra sausųjų pašarų trūkumo. Taip pat neginčijamas faktas, kad pagalbos sistemos tikslas yra, pirma, remti gamybą Bendrijoje siekiant užtikrinti vidinį tiekimo šaltinį, neatsižvelgiant į faktą, kad gamybos kaštai joje yra didesni nei pasaulinėje rinkoje, ir, antra, gaminti aukštos kokybės pašarus. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 603/95 11 konstatuojamojoje dalyje akcentuojamas tikslas „paskatinti reguliarių šviežių pašarų tiekimą perdirbėjams ir suteikti galimybę gamintojams pasinaudoti pagalbos programa“, o 10 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad turėtų būti nustatyti kriterijai, apibūdinantys remtinų sausųjų pašarų kokybės minimumą, kurie nustatyti Reglamento Nr. 603/95 8 straipsnyje.
- 43 Šiomis aplinkybėmis pagalbos sistema nėra vartojimą skatinanti sistema. Ja nesiekiami skatinti trečiųjų šalių pirkti sausuosius pašarus žemesnėmis dėl pagalbos kainomis nei pasaulinės rinkos kaina, t. y. situacijoje, kai PVM apmokestinamoji vertė, apribota mokama kaina, neatitiktų visos tiekiamų prekių vertės. Ja siekiama paskatinti trečiąsias šalis įsigyti tiekiamų pašarų Bendrijoje panašia kaina, kaip ir pasaulinėje rinkoje, ir už kurią būtų galima įsigyti tiekiamų prekių už Bendrijos ribų,

jeigu be pagalbos pašarų tiekimas Bendrijoje būtų neįmanomas arba nepakankamas. Šiai kainai taikomas PVM atspindi visą rinkoje esančio produkto vertę.

- 44 Remiantis tik šiais motyvais, nesant būtinumo išnagrinėti, ar pagalbos įtraukimas į apmokestinamąją vertę atitinka kitas sąlygas, konstatuojama, kad Komisijos prieštaravimai dėl iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimo nėra pagrįsti.

Sutartys pagal specialų užsakymą

- 45 Komisijos manymu, sutarčių pagal specialų užsakymą tikslas yra perdirbimo įmonių džiovintimo paslaugų šviežių pašarų gamintojams tiekimas.
- 46 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą tam, kad subsidija būtų apmokestinama, ji turi būti mokama prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo naudai taip, kad jis galėtų laisvai ja disponuoti.
- 47 Sutarčių pagal specialų užsakymą atveju perdirbimo įmonių gaunama pagalba nėra mokama jų naudai.
- 48 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnis nustato, kada „pagalba <...> suteikiama tik produktus perdirbančioms įmonėms“.

- 49 Vis dėlto Reglamento Nr. 603/95 15 konstatuojamojoje dalyje numatoma galimybė pagal sutartis pagal specialų užsakymą gaunamą pagalbą grąžinti gamintojui ir to paties Reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas įpareigojimas perdirbimo įmonėms sumokėti gamintojams pagalbą, kurią jos gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius.
- 50 Be to, perdirbimo įmonė negali laisvai disponuoti suteikta pagalba. Ji atlieka tarpininko tarp pagalbą skirstančios institucijos ir pašarų gamintojo vaidmenį. Šiuo atveju yra nepriimtinas Komisijos pasiūlytas kriterijus, susijęs su „gavėju teisine prasme“, neatsižvelgiant į ekonominę naudą.
- 51 Šiomis aplinkybėmis, pagalba negali būti laikoma atlygiu perdirbančiai įmonei už paslaugų teikimą ir nesuteikia teisės teikti paslaugas žemesnėmis kainomis.
- 52 Pašarų džiovavimo paslaugos kaina turi apimti vidutinę perdirbimo kainą taip, kad apmokestinimas PVM, taikomas šiai kainai, apimtų visą teikiamų paslaugų vertę.
- 53 Suteikta pagalba gamintojui suteikia galimybę sumažinti sausųjų pašarų kainą. Tačiau šis sumažinimas neturi poveikio apmokestinamo sandorio kainai. Poveikis pasireiškia *a posteriori* po mokėjimo tokia kaina, kuri atitinka visą teikiamų paslaugų vertę.

- 54 Jeigu pagalba, suteikiama šviežių pašarų gamintojui, būtų įtraukta į apmokestinamąją vertę, būtų papildomai apmokestinamas pašarų džiovinimas, o tai prieštarauja Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktui.
- 55 Remiantis tik šiais motyvais, nesant būtinumo išnagrinėti, ar pagalbos įtraukimas į apmokestinamąją vertę atitinka kitas sąlygas, konstatuotina, kad Komisijos kaltinimai dėl sutarčių pagal specialų užsakymą nėra pagrįsti.
- 56 Darytina išvada, kad nė vienas iš dviejų Komisijos kaltinimų nėra pagrįstas, todėl ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 57 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas, jeigu atsakovas to prašė.
- 58 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 4 dalį Suomijos Respublika, įstojusi į bylą ir palaikiusi atsakovės reikalavimus, pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Europos Bendrijų Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Suomijos Respublika padengia savo išlaidas.**

Timmermans

Gulmann

Puissochet

Cunha Rodrigues

Colneric

Paskelbta 2004 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

Antrosios kolegijos pirmininkas

R. Grass

C. W. A. Timmermans